

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/727/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911206674
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5911206674.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci navrhovateľov: 1/ U. D., nar. X. X. XXXX, bytom G. D. č. XX, 2/ V. D., nar. XX. X. XXXX, bytom G. D. č. XX, navrhovateľa v rade 1/, 2/ právne zastúpení advokátskou kanceláriou FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti odporcovi: U. P., nar. XX. X. XXXX, bytom G. D. č. XXX, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, v konaní o zaplatenie sumy 50.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9C/5/2012-327 zo dňa 11. augusta 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľom v rade 1/ a 2/ ako solidárnym veriteľom sumu 50.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 50.000,- eur od 27. 10. 2011 až do zaplatenia.

Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi navrhovateľmi v právnom postavení veriteľov, ktorí uzatvárali zmluvu ako manželia a odporcom v právnom postavení dlžníka, došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke vo výške 50.000,- eur, ktorú sa odporca zaviazal navrhovateľom vrátiť do 26. 10. 2011. Dlžnícko-veriteľský vzťah vznikol reálnym odovzdaním finančných prostriedkov U. E., a to potom, ako bola suma 66.000,- eur vrátená Ing. X. navrhovateľom. Samotná skutočnosť, že predmetná pôžička nebola odovzdaná k rukám odporcu, resp. poukázaná na jeho účet, podľa názoru okresného súdu, nespôsobila nenaplnenie reálneho kontraktu. K reálnemu odovzdaniu pôžičky mohlo dôjsť na základe dohody účastníkov zmluvy aj plnením tretej osobe, t.j. v súdnej veci U. E., ktorý na rozdiel od Ing. X. plnenie prevzal a navrhovateľom ho nevrátil. Uskutočnením takéhoto odovzdania bola splnená zákonná podmienka vyplývajúca z ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľa vystupovali ako manželia, okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť žalovanú sumu navrhovateľom spoločne a nerozdielne. Navrhovateľom priznal aj úroky z omeškania v uplatnenej výške, keď mal preukázané, že odporca bol povinný vrátiť predmetnú pôžičku najneskôr do 26. 10. 2011, teda nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal okresný súd z § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Rozhodnutie o trovách konania podľa § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal na čas po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie odporca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobný návrh navrhovateľov zamietne. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Popieral správnosť skutkových záverov okresného súdu, že medzi ním a navrhovateľmi došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej mu mala byť poskytnutá suma 50.000,- eur s tým, že sa ju zaviazal navrhovateľom vrátiť najneskôr do 26. 10. 2011. Za nesprávny považoval jeho záver, že k odovzdaniu finančných prostriedkov došlo po tom, ako bola suma 66.000,- eur vrátená Ing. X. navrhovateľom tak, že táto bola na základe ústnej dohody zmluvných strán odovzdaná tretej osobe - U. E.. Za nelogický označil záver okresného súdu, že medzi účastníkmi konania pred Notárskym úradom JUDr. Lehotskej vznikla ústna zmluva o pôžičke. Tento záver vyvodil zo skutkových okolností, ktoré neboli tvrdené žiadnym z účastníkov v priebehu konania. Z výpovedí navrhovateľov, ako aj jeho osoby vyplynulo, že sa pred Notársky úrad JUDr. Lehotskej navrhovateľa dostavili na základe telefonického rozhovoru s ním, a to z dôvodu problému na strane Ing. X. s prevzatím sumy 66.000,- eur. To, že R. L., dcéra navrhovateľov, je dlžná peniaze U. E., už pred bankou povedal U. E. navrhovateľom. Títo mu však peniaze odmietli odovzdať a navrhovateľ v rade 1/ spolu s R. L. ich vložil na účet Ing. X.. Navrhovateľa s ním komunikovali pred Notárskym úradom JUDr. Lehotskej iba ohľadom podpísania potvrdenia o prevzatí peňazí. Počas toho, ako navrhovateľa podpisovali predmetné potvrdenie, on sa vzdialil a telefonoval R. L., aby prišla pred Notársky úrad JUDr. Lehotskej, keďže bola dlžníkom U. E.. To, že R. L. bola prítomná pred notárskym úradom, vyplynulo aj z výpovedí navrhovateľov a svedka E.. Navrhovateľa tak nespĺnili povinnosť tvrdiť všetky skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy obsiahnutej v § 657 Občianskeho zákonníka, nakoľko nevytvrdili kedy a v akej forme uzatvorili zmluvu o pôžičke a kedy a akým spôsobom, resp. na ktorom platobnom mieste mu tieto finančné prostriedky poskytli. Z vykonaného dokazovania vyplynula skutočnosť, že žiadny z účastníkov neprejavil vôľu uzavrieť ani len ústnu zmluvu o pôžičke. Suma 50.000,- eur mu nebola nikdy poskytnutá, navrhovateľa mu nikdy žiadne peniaze nepožičali. V konaní nebolo preukázané, že by dal výslovný pokyn navrhovateľom na vloženie predmetných peňazí na účet Ing. X., ani to, že by dal pokyn, aby navrhovateľa za neho plnili U. E.. Stále tvrdil, že R. L. mala dlžobu voči U. E., ktorú si mala splniť. Rovnako v predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu bolo uvedené, že nebola preukázaná existencia dohody medzi navrhovateľmi, jeho osobou a Ing. X., že miesto plnenia je práve účet Ing. X.. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že chcel dosiahnuť len výmaz záložného práva viazajúceho na nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve. Okresný súd nemohol dospieť k záveru, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke medzi ním a navrhovateľmi len z dôvodu, že bol prítomný pred Notárskym úradom JUDr. Lehotskej. Prítomná tam bola aj R. L., ktorá sama po tom, ako jej sumu 66.000,- eur odovzdali navrhovateľa, túto následne odovzdala U. E. ako svojmu veriteľovi. Z jeho mlčania a nezasiahnutia nemožno vyvodiť záver, že prejavil súhlas s pôžičkou. Nemal najmenší dôvod zamiešať sa do tohto prevzatia a odovzdávania peňazí. Ani z výpovede účastníkov nevyplývalo, že by tento úkon považovali za prejav vôle poskytnúť pôžičku jeho osobe. Skutočnosti, že sa jednalo o splatenie dlhu dcéry navrhovateľov boli preukázané, nakoľko títo vedeli aj o iných dlhoch svojej dcéry, čo vyplynulo zo svedeckej výpovede P. F., ktorá bola vypočutá v trestnej veci a tento spis bol pripojený k prejednávanej veci. Všetky tvrdenia a dôkazy predložené v konaní nasvedčujú záveru, že písomná zmluva o pôžičke zo dňa 26. 7. 2011, na základe ktorej nedošlo k reálnemu poskytnutiu pôžičky a k vloženiu peňažných prostriedkov na účet Ing. X., so súdenou vecou nesúvisia. Zmluva bola podpisovaná až dodatočne a navrhovateľa tak mohli svoj prejav, úhradu finančných prostriedkov na účet Ing. X. premietnuť do obsahu zmluvy, čo neučinili, a teda je evidentné, že splatenie dlhu za ich dcéru v sume 66.000,- eur nesúvisí s podpísanou pôžičkou na sumu 50.000,- eur.

Navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadali rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať im trovy odvolacieho konania. Namietali, že obrana odporcu voči uplatnenému nároku je absolútne nelogická, nevierohodná a nepresvedčivá, nezodpovedá zistenému skutkovému stavu veci. Odporca jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom potvrdil prevzatie predmetných peňažných prostriedkov. V konaní predložili originál zmluvy o pôžičke, datovanej dňa 22. 7. 2011, podpísanej odporcom dňa 25. 7. 2011. Odporca sa vyjadril, že keď mu navrhovateľa dajú sumu 50.000,- eur, tak im dá predmetnú zmluvu o pôžičke, že si to dajú „z ruky do ruky“, tak tým bola jednoznačne prejavovaná vôľa účastníkov tohto zmluvného vzťahu, čo sa týka reálneho naplnenia zmluvného záväzku. Tým, že odporca im dal do dispozície zmluvu o pôžičke, zároveň potvrdil prevzatie sumy 50.000,- eur. Takýto prejav vôle je uvedený aj v samotnom texte tejto zmluvy o pôžičke. Takéto prejavy vôle účastníkov boli potvrdené aj podpisom v poradí druhej zmluvy o pôžičke zo dňa 26. 7. 2011. Oba úkony je nutné chápať ako jeden celok a kontinuálny prejav vôle naplňajúci reálny obsah uzavretej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej sa odporca zaviazal vrátiť predmetné peňažné prostriedky. Za nelogické navrhovateľa označili tvrdenie odporcu, že s nimi uzatváral zmluvu o pôžičke za účelom požičania ďalších peňažných prostriedkov vo výške 50.000,- eur, keď mal vedomosť, že už predtým sa snažili

zozbierať finančné prostriedky vo výške 61.000,- eur. S týmito okolnosťami sa riadne vysporiadal aj okresný súd v napadnutom rozsudku.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po vykonaní pojednávania, vrátane doplnenia, resp. zopakovania dokazovania rozsudok okresného súdu v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ vo výpovedi pred odvolacím súdom uviedol, že zotrúva na vyjadreniach, ktoré v prejednávanej veci urobil pred prvostupňovým súdom. K okolnostiam uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 7. 2011, na ktorej bol overený podpis odporcu dňa 25. 7. 2011, uviedol, že odporca prišiel k nemu a k jeho manželke - navrhovateľke v rade 2/ a požiadal ich o poskytnutie finančných prostriedkov, aby si zachránil svoj dom. Z dôvodu, že odporca bol veľmi dobrým priateľom ich syna, snažili sa mu pomôcť a s pôžičkou súhlasili. Keďže so sumou, ktorú si chcel odporca požičať, nedisponovali, pokúsili sa túto získať. Trvalo to asi týždeň, odkedy ich odporca o takúto pôžičku žiadal a cez víkend peniaze dali dohromady. Dňa 25. 7. 2011 k nim prišiel odporca s tým, že im predložil písomnú zmluvu o pôžičke, kde bol overený jeho podpis na Mestskom úrade v Ružomberku v ten istý deň. Peniaze, ktoré mu na základe tejto pôžičky mu odovzdali, si pred nimi prepočítal, avšak bál sa s nimi odísť, preto ich nechal u nich s tým, že ich majú nasledujúci deň zaniest' do Z. banky a.s. a vložiť na účet U. X.. Jednalo sa o sumu 61.000,- eur s tým, že ďalších 5.000,- eur zohnal sám odporca. Následne po vložení týchto finančných prostriedkov na účet v Z. banke išli s odporcom na Mestský úrad v Ružomberku, kde bol overený podpis na druhej zmluve o pôžičke. K jej uzatvoreniu pristúpili z dôvodu, že v predchádzajúcej (v poradí prvej) zmluve bol ako veriteľ uvedený iba on, nie aj navrhovateľka v rade 2/. Preto došlo k vyhotoveniu nového znenia zmluvy, kde ako veriteľka bola uvedená aj navrhovateľka v rade 2/. Po overení podpisov na tejto v poradí druhej zmluve o pôžičke na mestskom úrade sa on, navrhovateľka v rade 2/, ako aj odporca rozišli. Následne však na základe telefonického výzvy odporcu sa s týmto ešte v ten deň stretli pred Notárskym úradom JUDr. Lehotskej, kde bol prítomný ešte nejaký územčistejší pán, ktorého nepoznal. Tento jemu a navrhovateľke v rade 2/ predložil papier a žiadal, aby ho podpísali, inak, že odporca príde o dom. Na vysvetlenie obsahu tohto listu uviedol, že podpisujú len to, že U. X. im nie je dlžný žiadne peniaze. Fyzicky však k vráteniu peňazí, ktoré pôvodne boli vložené na účet U. X., nedošlo.

Navrhovateľ v rade 1/ k vkladaniu peňazí na účet U. X. v Z. banke uviedol, že pri vkladaní boli prítomní navrhovateľka v rade 2/, odporca, jeho dcéra R. L. a aj svedok U. E.. Dcéra R. L. bola ním prizvaná, aby mu pomohla tieto peniaze vložiť na účet, pretože nemal okuliare a sám to nevedel riadne urobiť. Z akého dôvodu bol prítomný pred Z. bankou v čase vkladania týchto finančných prostriedkov aj svedok U. E., uviesť navrhovateľ nevedel, tvrdil, že ho nepoznal a ani ho nevolal.

Navrhovateľ v rade 1/ ďalej uviedol, že v čase poskytnutia finančných prostriedkov odporcovi boli on aj navrhovateľka v rade 2/ dôchodcovia, úspory nemali, nakoľko v tom čase mali veľké výdavky v súvislosti s opravou, resp. zakupovaním nových vecí do domácnosti, ktoré im postupne odchádzali. Finančné prostriedky sa snažili pre odporcu zabezpečiť z dôvodu, že boli ním, ako aj jeho sestrou zabezpečenými, že odporca získa finančné prostriedky z predaja jej bytu, ktorý má v Bratislave a túto pôžičku im z týchto peňazí vráti. Pokiaľ ide o ich dcéru R. L., navrhovateľ uviedol, že o tom, že by mala nejaké dlhy s navrhovateľkou v rade 2/ nevedeli, žiadne dlhy za jej osobu v tom čase neuhrádzali. Ďalej vo svojej výpovedi tvrdil, že na základe v poradí prvej zmluvy o pôžičke boli odporcovi požičané finančné prostriedky, pričom medzi nimi bolo dohodnuté, že odporca im túto zmluvu odovzdá, ak mu oni dajú do rúk peniaze. Potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov od odporcu nežiadali, pretože bol dobrým rodinným priateľom. Navrhovateľ ďalej uviedol, že pred notárskym úradom sa so svedkom U. E. nerozprával, ani pred Z. bankou. Pred notárskym úradom prehodil len pár slov s odporcom s tým, že bol ním ubezpečený, že už vec s domom je v poriadku. Neskôr tam prišla jeho dcéra R. L. a spolu s odporcom išli odblokovať dom na katastrálny úrad.

Navrhovateľka v rade 2/ sa vo svojej výpovedi v celom rozsahu pridržiavala skutočností, ktoré uviedol jej manžel, navrhovateľ v rade 1/. K prítomnosti dcéry pri vkladaní finančných prostriedkov na účet U. X. v Z. banke uviedla, že táto tam bola z dôvodu, pretože ona, ani navrhovateľ v rade 1/ nevedia vykonávať transakcie na účte. O pomoc pri prevode týchto finančných prostriedkov nežiadali svojho syna, nakoľko tento nesúhlasil s poskytnutím finančných prostriedkov odporcovi. Varoval ich pred ním a tvrdil, že vrátenia peňazí sa od odporcu nedočkajú. V čase poskytovania týchto finančných prostriedkov už ich dcéra s odporcom nebývala, ale stále sa spolu sýtali.

Ďalej navrhovateľka v rade 2/ uviedla, že počas obdobia, keď získavali peniaze pre odporcu, ich dcéra spolu s odporcom niečo dohadovali a počítali, akým spôsobom sa budú vzájomne vyrovnávať, pretože keď boli partneri, dcéra za odporcu všetko platila, dokonca za neho uhrádzala aj pôžičky. V tejto súvislosti navrhovateľka v rade 2/ uviedla, že pokiaľ odporcovi bolo fakticky poskytnutých 61.000,- eur, trvali na vrátení sumy 50.000,- eur z toho dôvodu, že ich dcéra dlhovala sestre odporcu 20.000,- eur.

K podpisu potvrdenia o tom, že jej a navrhovateľovi v rade 1/ boli U. X. vrátené finančné prostriedky na Notárskom úrade JUDr. Lehotskej navrhovateľka v rade 2/ uviedla, že nevedela prečítať čo podpisuje a žiadala, aby jej to prečítal odporca, prípadne zamestnankyňa notárky. Nikto jej uvedenú listinu neprečítal, avšak zo strany odporcu bola ubezpečená, že je to potvrdenie o tom, že nie je nič medzi ňou a pánom U. X.. Uviedla, že pri podpisovaní tohto potvrdenia svedok E., odporca, ani ich dcéra R. L. prítomní neboli. Čo sa týkalo jej vedomosti o tom, že na dom odporcu je vedené záložné právo, o tejto skutočnosti mala vedomosť z listu vlastníctva predloženého odporcom, ako aj zo záložnej zmluvy. Záložnú zmluvu jej predložila dcéra v čase, keď žila s odporcom, túto zmluvu však nečítala, podľa toho, kým bola podpísaná, dospela k záveru, že jej dcéra účastníčkou tejto zmluvy nie je.

Odporca vo svojej výpovedi pred odvolacím súdom potvrdil, že ním boli podpísané dve písomné znenia zmluvy o pôžičke. V poradí prvú zmluvu o pôžičke považoval za neplatnú z dôvodu, že navrhovatelia chceli zmeniť jej hlavičku a uviesť do znenia textu, že ide o záväzok. Z toho dôvodu bola nahradená v poradí druhou zmluvou, kde už bolo konštatované, že ide o záväzok a ako veriteľ tam bola uvedená aj navrhovateľka v rade 2/. Na základe ani jednej zo zmlúv však nedostal žiadne finančné prostriedky od navrhovateľov. Uviedol, že navrhovatelia sumou 61.000,- eur uhrádzali dlh za svoju dcéru. Tá v čase, keď boli partneri, vyporiadala si bezpodielové spoluvlastníctvo so svojim bývalým manželom a potrebovala finančné prostriedky, preto na základe jej prosieb založil svoj dom. Mal snahu, aby navrhovatelia vyplatili dlh za svoju dcéru a aby sa zrušilo záložné právo na tento dom. Zároveň si však chcel od navrhovateľom požičať sumu 50.000,- eur, ktorá mala slúžiť na úhradu dlhov ich dcéry R. voči jeho sestre R. P., ktorý dlh mala vo výške 20.000,- eur, voči pánovi P. vo výške 20.500,- eur, voči pani G. vo výške 4.000,- eur a voči jeho matke X. P. zvyšnú časť do 50.000,- eur, t. j. 4.000,- alebo 5.000,- eur. Takýto postup zvolil z dôvodu, že bol utvrdzovaný dcérou navrhovateľov R., že má pohľadávky voči rôznym dlžníkom a ona mu tieto peniaze 50.000,- eur vráti a on ich následne vráti jej rodičom. Suma 50.000,- eur sú úplne iné peniaze než tie, ktoré platili navrhovatelia na účet U. X.. V súvislosti s tými finančnými prostriedkami upozorňoval navrhovateľov, že mal od U. E. informáciu, že tieto peniaze musí vložiť on na účet U. X.. Navrhovatelia však s týmto nesúhlasili a peniaze na účet U. X. vložili sami.

Odporca ďalej uviedol, že vedel, odkiaľ získali navrhovatelia sumu 61.000,- eur. Napriek tejto vedomosti s nimi uzatvoril zmluvu o pôžičke na ďalších 50.000,- eur. Zdôraznil, že k uzatvoreniu takejto zmluvy pristúpil z dôvodu, že nechcel čakať, resp. jeho príbuzní, kým dcéra navrhovateľov vymôže peniaze od svojich dlžníkov, v tomto období jej moc neveril, a preto prijateľnejší pre jeho osobu boli jej rodičia. Odporca sa nevedel bližšie vyjadriť k tomu, ako sa s navrhovateľmi dohodli na čase plnenia sumy 50.000,- eur z písomnej zmluvy o pôžičke v poradí druhej, ktorú s navrhovateľmi uzatvoril, keďže peniaze neboli poskytnuté, tieto v skutočnosti neriešil.

K otázke vrátenia sumy 66.000,- eur, ktorá bola vložená navrhovateľmi na účet U. X. navrhovateľmi, odporca uviedol, že k tomu došlo pred Notárskym úradom JUDr. Lehotskej. Tam prišiel U. E. z P. s týmito finančnými prostriedkami a po podpise potvrdenia peniaze odovzdal navrhovateľom, ktorí tieto následne odovzdali dcére R. L. a tá ich dala U. E.. Ten mu následne odovzdal listiny na výmaz záložného práva na jeho dom.

Krajský súd vo veci zopakoval dokazovanie výsluchom svedkyne R. L., rod. D., dcéry navrhovateľov v rade 1/ a 2/. Táto vo svojej výpovedi uviedla, že s odporcom sú bývalí partneri. V čase, keď malo dôjsť zo strany navrhovateľov v rade 1/ a 2/ k poskytnutiu pôžičky odporcovi, už partneri neboli, avšak sa stretávali, a to aj napriek tomu, že už v tom čase mal odporca novú priateľku. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke uviedla, že odporca potreboval finančné prostriedky, aby mohol odblokovať dom, na ktorom viazlo záložné právo. Spolu s jeho sestrou chodili za navrhovateľmi v rade 1/ a 2/, tvrdiac im, že sú jeho posledná šanca, aby mu pomohli. Uviedla, že pri odovzdávaní peňazí navrhovateľmi odporcovi prítomná nebola, tieto informácie má sprostredkovane, od svojich rodičov. Bola však prítomná pri vkladaní finančných prostriedkov v Z. banke. Uviedla, že jej rodičia finančné prostriedky na bankový účet vkladať vedia a v čase vkladu, ktorý realizoval jej otec, ani pri okienku nebola. Ďalej uviedla, že pred Z. bankou boli okrem nej a rodičov prítomní aj odporca a U. E.. K okolnostiam, či sa riešila medzi týmito prítomnými osobami otázka, kto má ísť vložiť finančné prostriedky na účet U. X., svedkyňa uviedla, že peniaze vkladala ona so svojim otcom - navrhovateľom v rade 1/. Odporca v tejto súvislosti

povedal, že majú ísť peniaze vložiť oni, keďže ich majú u seba. Po vklade finančných prostriedkov už s navrhovateľmi ani odporcom nebola a odišla do svojho bytu v E.. Následne, asi za 3 hodiny, však bola telefonicky kontaktovaná odporcom a vyzvaná, aby s ním išla zaniest' listiny na výmaz záložného práva na kataster nehnuteľností. K týmto okolnostiam uviedla, že aj keď s odporcom neboli partneri, stále sa stretávali a keď bolo niečo potrebné riešiť alebo pomôcť, tak odporcovi pomohla. K poskytnutiu finančných prostriedkov pánom E. jej osobe uviedla, že od neho peniaze požičané nemala, peniaze nemala požičané ani od pána X., ktorého vôbec nepoznám. Finančné prostriedky mala požičané od sestry odporcu vo výške 20.000,- eur. Poprela, že by mala požičané finančné prostriedky od pána P., tvrdila, že od neho mal naopak požičané finančné prostriedky odporca. Pokiaľ však išlo o dlhy odporcu voči E. alebo X., o takýchto dlhoch vedomosť nemala. Poprela, že by jej bola predložená záložná zmluva uzatvorená medzi odporcom a U. X., že by mala o jej obsahu vedomosť. Pokiaľ vo výpovedi uviedla, že s odporcom išla na kataster z dôvodu, že bola rada, že už má odporca za tým, vychádzala len z tých informácií, ktoré poskytol odporca jej a rodičom týkajúcich sa výmazu záložného práva. Ďalej svedkyňa uviedla, že v čase, keď zbierali peniaze navrhovateľa pre odporcu, rozprávala sa s odporcom o vyporiadaní majetku, ktorý nadobudli v súvislosti so svojím predchádzajúcim spoložitím.

Odvolací súd ďalej zopakoval dokazovanie výsluchom svedka U. E.. Ten uviedol, že je priateľom odporcu, navrhovateľov osobne nepoznal. S navrhovateľmi, ich dcérou R. a odporcom sa stretol pred Z. bankou v čase, keď sa mali vkladať peniaze na účet U. X.. Prostredníctvom osoby odporcu ich informoval o tom, že peniaze na tento účet má vložiť on, s čím však navrhovateľa nesúhlasili. Keďže U. X. nesúhlasil s tým, že mu peniaze na účet vložili navrhovateľa, následne išiel do P., kde mu X. odovzdal peniaze ,aby ich navrhovateľom vrátil. Zároveň mu dal aj notársku zápisnicu o vrátení peňazí, ktorú mali navrhovateľa podpísať a poskytol mu aj papiere pre výmaz záložného práva. Svedok uviedol, že tieto peniaze odovzdal navrhovateľovi v rade 1/ s tým, že ho informoval o tom, že peniaze musí vrátiť U. X. on. Dcéra navrhovateľov R. mu tieto peniaze odovzdala a on jej následne odovzdal listiny na výmaz záložného práva. Potom išiel naspäť do P. a finančné prostriedky zaniessol U. X..

Ďalej svedok uviedol, že R. L. požičal finančné prostriedky, ktoré získal pôžičkou od U. X.. O tejto pôžičke medzi ním a R. L. nebola vyhotovená písomná zmluva, nakoľko odporca ručil domom za tieto peniaze. Uviedol, že pôvodne chcel písomnú zmluvu, avšak R. L. s tým nesúhlasila s odôvodnením, že z toho budú nadarmo veľké poplatky. Finančné prostriedky odovzdal R. L. na dvakrát, prvýkrát vo výške 33.000,- eur priamo v dome odporcu v G. D. a druhých 33.000,- eur v škôlke, kde pracovala. Žiadosť, aby poskytol tieto peniaze R., mu adresoval odporca, s ktorým sa poznal. Svedok ďalej uviedol, že od U. X. mal požičaných jednou zmluvou o pôžičke 39.000,- eur a ďalšou zmluvou o pôžičke 40.800,- eur. Tieto zmluvy boli uzatvorené písomne a sumy na ich základe mu boli vyplatené v plnej výške bez toho, že by boli sťahované nejaké poplatky, ktoré by mal U. X. v súvislosti s vyhotovovaním týchto zmlúv. Svedok uviedol, že možnosť využitia týchto zmlúv o pôžičke ako vzoru pre spísanie zmlúv o pôžičke medzi ním a R. L. ho v čase uzatvárania zmlúv nenapadla.

Odvolací súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, a to zmluvou o pôžičke zo dňa 22.07.2011 (uzatvorenej ako v poradí prvej), z ktorej vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi navrhovateľom v rade 1/ ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom. Podľa článku I. bod 1 „Touto zmluvou požičiava veriteľ dlžníkovi finančnú sumu 50.000,- eur (päťdesiat tisíc). Zmluvné strany sa dohodli, že poskytnutá pôžička je bezúročná.“ Podľa článku I. bod 2 tejto zmluvy sa odporca zaviazal sumu vrátiť navrhovateľovi jednorazovo v hotovosti najneskôr do 22.10.2011. V článku III. bod 3 sa uvádza, že zmluva bola vyhotovená v dvoch exemplároch. Na zmluve je overený podpis odporcu dňa 25.07.2011 Mestom Ružomberok.

Ďalej sa oboznámil krajský súd so zmluvou o pôžičke (v poradí druhou) zo dňa 26.07.2011 uzavretej medzi navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako veriteľmi a odporcom ako dlžníkom. V článku I. je uvedené „Predmetom zmluvy je záväzok veriteľa požičať dlžníkovi sumu 50.000,- eur (slovom, päťdesiat tisíc), za splnenia podmienok podľa tejto zmluvy a vrátiť veriteľovi riadne v dohodnutej lehote podľa článku II. Zmluvy o pôžičke.“ V článku II. bod 1 sa konštatuje, že odporca ako dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi pôžičku vo výške 50.000,- eur najneskôr do 26.10.2011, a to buď bezhotovostným prevodom, vkladom na účet, alebo v hotovosti výhradne k rukám veriteľa. V závere zmluvy sa nachádza podpis odporcu overený dňa 26.07.2011 Mestom Ružomberok.

Z potvrdenia o vklade hotovosti zo dňa 26.07.2011 krajský súd zistil, že v tento deň vkladateľ - navrhovateľ v rade 1/ vložil na účet s názvom „X. U., Ing.“ Hotovosť vo výške 66.000,- eur, v popise transakcie sa uvádza „výmaz zálož. pr. m. D.“.

Z internetových informatívnych výpisov katastra nehnuteľností týkajúcich sa listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie G. D. vyplýva, že dňa 24.07.2011 bolo na rodinný dom č. súpisné XXX, ktorého vlastníkom v tom čase bol v celosti odporca, vedené záložné právo v prospech Ing. U. X.. Z tohto listu vlastníctva vyhotoveného dňa 04.11.2011 vyplýva, že predmetný rodinný dom je ako vlastníctvo na základe darovacej zmluvy vedený na X. P. v celosti s tým, že v časti farchy nie sú uvedené záložné práva, ani iné farchy.

Z potvrdenia o zaplatení zo dňa 26.07.2011 krajský súd zistil, že týmto potvrdením navrhovateľ v rade 1/ a navrhovateľka v rade 2/ potvrdzujú, že im Ing. U. X. dňa 26.07.2011 uhradil v hotovosti čiastku vo výške 66.000,00 Eur v plnom rozsahu, pričom sa jednalo o čiastku, ktorá bola zo strany navrhovateľa v rade 1/ v hotovosti vložená dňa 26.07.2011 na účet Ing. U. X. vedený v Z. banke a. s.. Zároveň v tomto potvrdení obaja navrhovatelia vyhlásili, že vrátením sumy 66.000,00 Eur nemajú voči Ing. U. X. žiadne pohľadávky.

Krajský súd sa ďalej oboznámil so zmluvami o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorenou medzi Ing. U. X. ako záložným veriteľom a odporcom ako záložcom. Z týchto zmlúv vyplýva, že bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom bol odporca a ktoré boli v tom čase zapísané na LV č. XXXX vedenom pre k. ú. G. D., ako parcely č. 17/3, č. 17/4, č. 18, č. 23/1, č. 23/2 a rodinný dom č. súp. XXX na zabezpečenie pôžičky, ktorú U. X. poskytol U. E. dňa 10.02.2010 zmluvou o pôžičke vo výške 39.000,00 Eur a na zabezpečenie pôžičky, ktorú poskytol Ing. X. U. E. dňa 07.04.2010 vo výške 40.800,00 Eur.

Na základe doplneného a opakovaného dokazovania považoval krajský súd za preukázané, že navrhovateľ v rade 1/ a odporca uzatvorili dňa 22.07.2011 zmluvu o pôžičke, následne navrhovatelia v rade 1/ a 2/ a odporca uzatvorili zmluvu o pôžičke zo dňa 26.07.2011. Okrem toho, že tieto skutočnosti vyplynuli z uvedených zmlúv o pôžičke, neboli rozporované ani účastníkmi konania. Zhodne opisovali okolnosti, pre ktoré došlo k uzatvoreniu dvoch zmlúv o pôžičke. Odporcom neboli nespochybňované tvrdenia navrhovateľov, že druhú zmluvu o pôžičke uzatvorili z dôvodu, že chceli, aby veriteľom okrem navrhovateľa v rade 1/ bola aj navrhovateľka v rade 2/, ako jeho manželka. Krajský súd vzhľadom na časovú následnosť uzatvárania týchto zmlúv ustálil, že účastníci mali vôľu uzatvoriť iba jednu zmluvu o pôžičke, ktorej účastníkmi na strane veriteľov mali byť navrhovatelia v rade 1/ a 2/ a dlžníkom mal byť odporca. Z výpovedí účastníkov mal preukázané, že v poradí druhá zmluva o pôžičke mala byť „upresnením“ v poradí prvej zmluvy o pôžičke, pretože z obsahu oboch písomných právnych úkonov a objasnením skutkových okolností, na základe ktorých boli tieto právne úkony urobené krajský súd dospel k záveru, že účastníci konania mali vôľu uzatvoriť zmluvu o pôžičke, ktorej účastníkmi mali byť navrhovatelia v rade 1/ a 2/ ako veritelia a odporca ako dlžník. Predmetom oboch zmlúv o pôžičke bolo poskytnutie sumy 50.000,00 Eur navrhovateľmi odporcovi. Účastníci nerozporovali, že sa malo jednať o poskytnutie sumy 50.000,00 Eur.

Medzi účastníkmi však bolo sporné, či navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ bola odporcovi suma 50.000,00 Eur skutočne reálne odovzdaná.

Možno prisvedčiť odvolateľovi, že zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, kde na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzatvorenie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzдание predmetu pôžičky dlžníkovi. Navrhovatelia ako veritelia tak mali v súdnom konaní povinnosť tvrdiť existenciu záväzku zmluvy o pôžičke a preukázať reálne odovzдание finančných prostriedkov, ktoré boli predmetom tejto zmluvy odporcovi.

Odporca prevzatie finančných prostriedkov od navrhovateľov na základe zmluvy o pôžičke popieral. Z obsahu oboch písomných zmlúv o pôžičke krajský súd dospel k záveru, že ani jedna z nich neobsahuje jasné prehlásenie odporcu, že mu finančné prostriedky boli v čase ich podpisu reálne odovzdané. Navrhovatelia v súvislosti s prevzatím finančných prostriedkov odporcom poukazovali na skutočnosť, že zo strany odporcu boli tieto žiadané, aby dosiahol výmaz záložného práva, ktoré bolo zriadené na jeho rodinný dom, k čomu aj došlo. Teda nepochybne musel mať odporca uvedené finančné prostriedky k dispozícii. Z listu vlastníctva č. XXXX odvolací súd zistil, že skutočne záložné právo na dom odporcu existovalo a bolo z katastra nehnuteľnosti vymazané. Existenciu tohto záložného práva odporca nepopieral, tvrdil, že bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky Ing. U. X. voči U. E., ktorému Ing. U. X.

mal poskytnúť finančné prostriedky, aby ich následne U. E. mohol požičať dcére navrhovateľov v rade 1/ a 2/ R. L..

Z dokazovania vykonaného odvolacím súdom bolo nepochybne preukázané, že záložné právo na zabezpečenie pohľadávky Ing. U. X. voči U. E., na základe zmlúv o pôžičke k nehnuteľnostiam vo vlastníctve odporcu vrátane rodinného domu existovalo. Existenciu zmluvy o pôžičke medzi U. E. a R. L. však R. L. poprela. U. E. naopak tvrdil, že takáto pôžička existovala v ústnej forme.

Pri hodnotení svedeckých výpovedí oboch svedkov U. E. ako aj R. L. s prihliadnutím na vyjadrenia účastníkov konania, ako aj skutočností, ktoré vyšli na základe ďalšieho vykonaného dokazovania najavo, krajský súd nepovažoval za preukázané tvrdenia odporcu o existencii záväzkového vzťahu medzi U. E. a R. L.. Nedôveryhodne vyznieva tvrdenie svedka U. E., že nepovažoval za potrebné vyhotovovať písomnú zmluvu o pôžičke medzi ním a R. L., keď odporca poskytol svoje nehnuteľnosti ako záloh na zabezpečenie zmlúv o pôžičke medzi týmito svedkom a U. X.. Vzhľadom na „komplikovaný“ spôsob získania finančných prostriedkov a ich výšku je nelogické takéto tvrdenie svedka E.. Navyiac, keď s požičiatvaním vyšších obnosov peňazí mal skúsenosť (požičal si od U. X.). Odporca nepreukázal, že v čase, keď mali byť svedkom E. požičané peniaze R. L. táto si so svojim bývalým manželom vyporiadavala BSM.

V tomto prípade krajský súd poukazuje už na svoj právny záver v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, kde konštatoval, že plnenie pôžičky môže byť aj k rukám tretej osoby, odlišnej od dlžníka. Musí však existovať dohoda o takomto mieste plnenia s tým, že veriteľ, dlžník, ako aj osoba, ktorá má byť tzv. platobným miestom s takýmto spôsobom úhrady budú uzrozmene a vyjadria s tým súhlas. V konaní existencia súhlasu Ing. U. X. s tým, že pôžička, ktorú poskytujú navrhovatelia odporcovi bude uhradená vkladom finančných prostriedkov vo výške 66.000,00 Eur na jeho účet preukázaná nebola. Navrhovatelia tvrdili, že fyzicky finančné prostriedky od Ing. X. im vrátené neboli.

Svedok U. E. vo svojej výpovedi uviedol, že peniaze navrhovateľom odovzdal s tým, že oni ich následne odovzdali dcére R., ktorá mu ich opätovne poskytla, aby uhradil dlh Ing. U. X.. Ako už bolo konštatované podľa názoru odvolacieho súdu z doplneného dokazovania ani zo skutkových záverov učinенých prvostupňovým súdom nevyplýva existencia zmluvy o pôžičke medzi R. L. a U. E.. Naopak však je nepochybne, že U. E. finančnými prostriedkami vo výške 66.000,00 Eur disponoval, tieto Ing. U. X. odovzdal a k výmazu záložného práva na nehnuteľnosti odporcu došlo. Krajský súd v tomto prípade obdobne ako prvostupňový súd dospel k záveru, že týmto spôsobom došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľov v prospech odporcu.

Na jednej strane navrhovatelia tvrdili, že finančné prostriedky pre odporcu zháňali iba z toho dôvodu, že bol veľmi dobrým priateľom ich syna a bývalým partnerom ich dcéry. Uvedené tvrdenie v kontexte výpovede navrhovateľky v rade 2/, ktorá uviedla, že sám syn ich od poskytnutia finančných prostriedkov odporcovi odhovára a vyjadrení svedkyne L., že mala vedomosť o tom, že odporca nikde nepracoval a všetko počas ich spolužitia hradila ona vyznieva absurdne a nelogicky. Zároveň však aj tvrdenie odporcu, že mal vedomosť o finančných pomeroch navrhovateľov, vedel, že zháňajú finančné prostriedky od známych aby zhromaždili sumu 61.000,00 Eur a napriek tomu si od nich chcel požičať ďalších 50.000,00 Eur je nelogické. Napriek týmto tvrdeniam však považuje krajský súd za preukázané, a to najmä vzhľadom na výmaz záložného práva odporcu tvrdenia navrhovateľov, že finančné prostriedky získavali pre výmaz záložného práva odporcu na rodinný dom. Aj keď krajský súd má pochybnosť o pravdivosti dôvodov, pre ktoré navrhovatelia tieto finančné prostriedky získavali nepochybne k ich poskytnutiu za účelom výmazu záložného práva došlo. Odporca svoje tvrdenia, že týmto spôsobom bola uhradená pôžička dcéry navrhovateľov v rade 1/ a 2/ vo vzťahu k U. E. preukázaná nebola.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny, a tento potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal rozhodnutie o trovách konania na čas po právoplatnom skončení veci, podľa § 224 ods. 4 O.s.p. rozhodne prvostupňový súd aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.